

MULE

Formanden for motorsejlklubben ved siden af Marselisborg Lystbådehavn fortæller til [“Det Rullende Havnearkiv”](#) om Mule:

Mule var med hernede i over 30 år. Han kom hver dag i sejlperioden tidligt om morgenen og tog ud og fiskede fra sin båd. Fiskene solgte han, eller han spiste dem selv. En gang imellem gav han dem bare væk.

Nede ved Mules plads, havde han en lille krog med bænke, og i grejkassen havde han altid en kasse øl stående, som han solgte af. Da han også var et meget gemytligt menneske, sad der tit en flok og drak øl sammen med Mule.

Mule selv drak også øl, og det var måske det, der tog livet af ham til sidst. Han blev 78 år.

Engang mødte jeg Mule, der gik rundt på området og samlede flasker. Han fortalte glædestrålende, at nu havde han samlet en hel kassefuld.

Glæden blev dog kort, for han fandt ud af, at grejkassen var brækket op, så det var hans egne flasker, han havde gået og samlet. Nu tomme.

En anden gang var Mule ved at drukne. Han var taget ud for at røgte garn i en båd, han havde lånt, og der sad heldigvis nogle andre nede på pladsen og fik en enkelt. Pludselig kunne de ikke se ham mere, og Rustfri måtte ud og bjærge ham ind. Mule var faktisk død, men da ambulancen kom, fik de ham genoplivet. Han lå længe på sygehuset efter hændelsen, og man vidste ikke, om han klarede den. Rustfri og hans kone besøgte ham hver dag derude.

Da Mule så døde for alvor – det var i januar for to år siden, og han havde været nede til vores julefrokost. Så gik han hjem efter et kvarter, og det lignede ham jo ikke. Og samme aften blev han fundet død hjemme hos sig selv.

Vi var selvfølgelig med til bisættelsen, og der var gravøl her i klubhuset bagefter.

Urnen med Mules aske blev strøet ud i Aarhus Bugt fra en båd. Det var her, han helst ville være.